

HUMANITIES INSTITUTE
NAZLI BAYRAM, Ph.D.

TALİHLİ AMELE (1980)

Atıf Yılmaz

GENEL BAKIŞ

Atıf Yılmaz'ın yönettiği, Başar Sabuncu'nun yazdığı *Talihli Amele*, Türk sinemasında toplumsal sınıflar arasındaki ilişkileri, egemen sermaye sınıfı içindeki iktidar ve güç mücadelesini, çıkar paylaşımını anlatan ender filmlerden biri. Atıf Yılmaz'ın filmografisinde bu temaları işleyen başka filmler de olmakla birlikte Talihli Amele, hem yapıldığı dönemdeki toplumsal yapı ve olayları tarihsel arka planına alması ve ele aldığı temaların evrenselliği, hem de konuya trajikomik yaklaşımıyla biraz daha öne çıkıyor.

SİNEMASAL ANLATIM

Olay dizisi aslında oldukça ciddi, iç acıtıcı bir hikayenin komedi unsurlarıyla bezenmesiyle ilerliyor. Bu yüzden hikaye biraz hızlı akıyor, zaman/olay atlamaları hikayeyi yüzeysel hale getiriyor. Bunda, öncelikle tiyatro yazarı ve yönetmeni olan Başar Sabuncu'nun senaryosunun komedi türünde yazılmamasının, Atıf Yılmaz'ın komedi unsurlarını sonradan senaryoya eklemesinin de payı olabilir. (Esen, 2006:112)

Metin Serezli, Hümeysra gibi tiyatro kökenli oyuncuların biraz da komedi türünün abartıyı kaldıran yapısına uygun olarak "büyük" oynadıkları söylenebilir. Ama filmin tam anlamıyla komedi türünde bir film olmaması nedeniyle bu oyunculuk tarzı bazı sahnelerde çok abartılı görünüyor. Ayrıca, filmin Mehmet Ali dışındaki kişilerinin karakterden çok birer tip olduğunu söyleyebiliriz.

KİŞİLER

Mehmet Ali	Otuzlu yaşlarda inşaat işçisi. Evli, iki çocuğu var.
Muhabir Jale	Otuzlu yaşlarda bir gazete muhabiri.
Mösyö Alber	Reklam firması müdürü.
Gazete yöneticisi	Otuzlu yaşlarda. Bir gazetenin başyazarı ve yöneticisi.
Yönetmen	Otuzlu yaşlarda. Reklam filmi yönetmen
Duvar Ustası	Otuzlu yaşlarda bir inşaat işçisi.

ÖYKÜ

Eşini ve iki çocuğunu köyde bırakıp belli bir süre için kente çalışmaya giden Mehmet Ali, köyden tanıdığı birinin yardımıyla bir inşaatta işe başlar. İnşaat, bir bankanın ikramiye olarak dağıtacağı dairelerin olduğu binadır. Banka, bu projenin tanıtımını yaptırırken reklamcılar Mehmet Ali'yi fark edip kampanyanın reklam fotoğraflarında onu kullanırlar. Bu reklamlarda Mehmet Ali'nin bankaya para yatırdığı, inşaatında çalıştığı binadaki dairelerden birini çekilişte ikramiye olarak kazandığı söylenmektedir. Reklamlar kamuoyunda ilgi görür. Bankadan reklam alamayan bir gazete ise olayın peşine düşer ve kamuoyuna sunulan hikâyenin yalan olduğu ortaya çıkar. Ancak, gazeteciler, bankayı zarar uğratmak için Mehmet Ali'nin eşi ve çocuklarıyla birlikte gerçekten o daireye yerleşmesini sağlarlar. Banka ile gazete arasındaki rekabet gittikçe şiddetlenir. Kampanyada kullanılan "toprak işleyenin, su kullananın" sloganı bir müteahhiti rahatsız eder. Kendi işçilerinin ve fabrikalarda çalışan diğer işçilerin bu sloganla hareket edip ürettikleri mallara, binalara, araçlara el koyacağı tehlikesini ileri sürerek bankacılardan reklamlara son vermelerini ister. Banka bu isteği haklı bulur, gazete ile reklam anlaşması yapar. Gazete de haberin peşini bırakır. Reklamcılar Mehmet Ali'yi pek çok farklı ürünün reklamında kullanır. Hepsi kazançlıdır. Zor kullanarak Mehmet Ali'nin evi boşaltmasını sağlarlar, bu da yetmez, ona deli gömleği giydiren hastaneye gönderirler.

OLAY DİZİSİ

SINIFLAR

İşçiler. Mehmet Ali çalışmak için köyünden ayrılıp otobüsle İstanbul'a gelir. Daha önce İstanbul'a gidip iş bulmuş köylülerinin yardımıyla bir inşaatta çalışma başlar. O kadar gayretli ve çalışkandır ki ilk günden diğerlerinin alay konusu olur. Yaşça daha büyük olan duvar ustası, Mehmet Ali'yi diğerlerine karşı savunur, ona işi öğrenmesinde yardım eder. Mehmet Ali diğer işçilerin çoğu gibi geceyi inşaatta geçirmektedir. Hepsini aynı odada, yer yataklarında uyurlar. Ustabaşı ücretleri dağıtırken yatak kirasını keser. İşçilerinden biri itiraz ederken Mehmet Ali buna ses çıkarmaz. Duvar ustası olursa daha çok kazanacaktır. O da ustaya yardım edip öğrenmeye çalışır.

Banka. Bir bankanın promosyon olarak dağıtacağı dairelerin olduğu inşaat bitmek üzeredir. Bankanın memurlarından biri gelip işçilere hediye dağıtır. Bunun göz boyamaca olduğunun farkında olan iki işçi hediye sırasına bile girmez. Mehmet Ali'ye, usta başının ve bankacının ellerini öpmemesini söylerler. Ardından reklam ekibi gelir. İşçiler merakla oyuncuların poz verişini izler. Çekimler sırasında inşaat işçileri de eşya taşıtmak için kullanılır. İşleri bitip ayrılırken işçilerden birinin isteği üzerine onların da hatıra fotoğrafını çekerler.

Basın. Reklamlar basında çıkmaya başladığı zaman bir gazete reklamdaki hikayenin gerçek olup olmadığını araştırır. Muhabir, Mehmet Ali'yi bulur, geçeceği öğrenir. Gazete, Mehmet Ali'ye gerçek bir banka hesabı açıp yalan reklamın gerçeğe çevrilmesini sağlamayı, bankanın oyununu bozmayı planlar.

MEHMET ALI'NİN YENİ EVİ

Reklam yıldızı Mehmet Ali Reklam müdürü Mösyö Alber fotoğraflara bakarken işçilerin araya karışmış olan fotoğrafını da görür. Mehmet Ali'yi bulmalarını ister. Onu ikramiye evlerin ilk talihlisi, "cefakâr halktan biri" olarak reklamda kullanırlar.

Banka ve Gazete arasında mücadele Banka ile gazete arasında bir savaş başlar. Banka ve reklamcılar Mehmet Ali'yi kampanyalarında kullanmaya çalışırken gazete de hem onların yalanlarını ortaya çıkarıyor hem de Mehmet Ali'yi koruyorum görmektedirler. Aslında her iki grubun amacı da kazançtır. Gazete, daha çok reklam geliri elde etmeye çalışmaktadır. Bu güç grupları arasındaki rekabet içinde Mehmet Ali halka yoksul bir işçiyken başına talih kuşu konmuş, apartman dairesi sahibi olmuş gibi gösterilir. Ama bu sırada Mehmet Ali hala inşaat işçisi olarak aynı koşullarda çalışmaktadır. Reklamcılar Mehmet Ali'yi inşaattan alıp zorla stüdyoya götürür, her türlü ürünün reklamında oynatırlar. Gazete ise Mehmet Ali'nin ailesini köyden getirip onları kazandıkları söylenen apartman dairesine yerleştirir. Eşya kampanyasıyla topladıkları eşyaları da onlara verirler. Banka ile gazete arasındaki rekabet Mehmet Ali ve ailesini kullanarak birbirlerini yenme yarışına dönüşmüştür. Arada ezilen, kendi isteği dışındaki şeyleri yapmaya zorlanan ise Mehmet Ali olur.

MEHMET ALİ EVDEN ATILIR

Banka ve Gazete aralarında anlaşılır Bir süre sonra, bunun başka işçilere de örnek olacağı kaygısını taşıyan bir müteahhit banka yönetiminden kampanyayı durdurmalarını ister. Ona göre bu durum "servet düşmanlığına" yol açacaktır. İşçilerin ürettikleri mallara sahip çıkmak, inşa ettikleri evlerde oturmak isteyeceklerini, bunun anarşiye neden olacağını söyler. Müteahhittin "Servet düşmanlığı" diye tanımladığı ve tehlike olarak gördüğü bu durum konusunda banka yönetimi de ona hak verir. Bankanın müşterisi bu kampanyayla artmıştır. Banka ile gazete bir reklam anlaşması yapar. Böylece gazete de reklam gelirlerini garantiler.

Direniş. Banka, Mehmet Ali ve ailesinin evi boşaltmasını ister. Mehmet Ali kendisine oynanan bu oyuna, kullanılıp bir kenara atılmaya çok öfkelenir. Evden çıkmamak için pencere ve kapıları kalaslarla kapatır. Ama banka, polisten ve itfaiyeden yardım alır. Mehmet Ali inşaatta bulduğu tuğlaları, çimento torbalarını pencereden atarak onları uzaklaştırmaya çalışır. Olayı merak edenlere binada bir deli olduğu söylenir. Banka böylece yalancılık ve yolsuzluk suçlamasından kurtulacaktır. Mehmet Ali mücadele edemeyeceğini anlayınca bu kez kendisine bağışlanan ev eşyalarını "Başınıza çalın!" diye bağırıp atarak isyan eder ve ailesiyle birlikte binadan çıkar. Mehmet Ali'ye deli gömleği giydirip hastaneye götürürler.

TEMALAR

TOPLUM

Sınıflar Filmdeki kişiler sermaye sınıfı ile işçi sınıfını temsil edenlerle medya sektöründeki sahipler ve çalışanlardan oluşuyor. Her biri, açıkça kendinden önce bir grubu temsilen yer alıyor filmde. Bu yüzden onlara toplumsal tipler diyebiliriz. Sermaye sınıfı, işçi sınıfı üzerindeki egemenliğini üretim süreci içinde gerçekleştirirken, halkın bu egemenliğe kolayca boyun eğmeye ve hatta katkıda bulunmaya ikna edilmesi için gerekenleri ise medya sektörü yerine getiriyor. Sermaye sınıfını, paranın odağındaki kuruluşun, bir bankanın sahipleri ve üst/orta düzey yöneticileri temsil ediyor filmde. Bankaya para yatıranlar arasında çekiliş yaparak kazanana apartman dairesi hediye etme yoluyla mevduatlarını artırma amacındalar. Bunu duyurmak için reklam yaptırıyorlar. Türkiye’de bir dönem bazı bankalar bu tür yollarla müşteri sayılarını ve kasalarındaki birikimi çoğalttılar. Filmde bankanın adının “Millet Bankası” olması ironik bir gönderme. İki sınıf arasında ise medya sektörünün temsilcileri var. Sistemin işlemesi için bu sınıfsal yapının meşrulaştırılması görevi medya sektöründe. Filmde reklamcılar ile gazetecilerin temsil ettiği medya sektörü halkı kullanıp sermaye sınıfının çıkarları için çalışmakta. Reklamcılar, Mehmet Ali’yi sadece bankanın reklamlarında değil başka ürünler için de kullanmaktan çekinmezler. Halkı daha çok tüketmeye, birikimlerini bankaya yatırmaya ikna etmek için reklamlarda halktan birini, Mehmet Ali’yi kullanırlar. Bunu yaparken son derece duyarsız, umursamaz, aç gözlü ve hırslı olduklarını görüyoruz. Gazete ise, bankanın Mehmet Ali’ye gerçekten bir apartman dairesi vermediğini kanıtlamaya çalışır önce. Ama film ilerledikçe bu çabanın aslında halka bilgi aktarma, gerçekleri söyleme amacıyla değil söz konusu bankayı zor durumda bırakmak için sarf edildiğini anlıyoruz. Çünkü, gazete bu bankadan reklam alamıyor ve aralarındaki çıkar çatışmasında umursanmayan işçi sınıfı oluyor. Nihayet, filmin sonunda aralarında anlaşmaya varıp bu çıkar çatışmasını gazete ve banka sahipleri için kazançlı olacak bir biçimde sonlandırıyorlar. İşçi sınıfını temsil eden Mehmet Ali ise, deli olduğu gerekçesiyle hastaneye kapatılır. Mehmet Ali yerleştirildiği apartman dairesinden çıkmayı reddedip isyan edince onun deli olduğunu söyleyerek olan biteni örtbas ederler. Diğer işçiler bir yandan reklamlarla ünlü olmuş ve apartman dairesine yerleşmiş Mehmet Ali’ye imrenir bir yandan da bunu inanılmaz bulurlar. Duvar ustası, daha tecrübeli ve yaşça büyük bir işçi. O, bu durumda bir tuhaflık olduğunu tekrarlayıp durur. Filmdeki işçiler aldıkları ücretin azlığının farkında değildir ya da kovulmamak için boyun eğerler. Bankanın temsilcisi gelip onlara hediye dağıtırken çoğu işçi sıraya girip hediyeyi kaçırmamaya çalışır. İçlerinden sadece birkaçı bu göz boyama faaliyetinden uzak durur ve diğerlerini kınar. İşçiler hediyelerini alırken banka temsilcisinin elini öperler. Sıra Mehmet Ali’ye geldiğinde duvar ustasının öfkeli bakışlarını görüp adamın sadece elini sikar. Çoğu kırsal bölgeden gelen, örgütlü bir işçi topluluğuna, bir sendikaya üye olmayan bu kişilerin sınıf bilinci yoktur. Bu nedenle tıpkı Mehmet Ali gibi kendileri üzerinden artı değer üreten sermaye sınıfı karşısında ezik ve güçsüz kalmaktadırlar. Sınıf bilincinden ve örgütlenmeden yoksun oldukları için Mehmet Ali’nin evi terk etmemek için gösterdiği direnişi sadece zayıf çıkan bir sesle yüreklendirirler ama bunun dışında ona destek olmak ya da güçlülere karşı çıkmak için bir şey yapmazlar.

Medya. Medya sektörünün üç önemli saçı ayağını, habercilik, reklamcılık ve eğlence oluşturmaktadır. Habercilik, insanların haber alma ve bilgi edinme hakkıyla, kamuoyunun oluşmasıyla doğrudan ilgili. Basın ve yayın kuruluşları, siyasi ve toplumsal sistemde dördüncü güç olarak işlev görür. Bu da onlara halka doğru, dürüst, gerçek, hızlı haber ve bilgi yayma sorumluluğu yükler. Ancak, medya tekellerinin oluşması, basın kuruluşlarının reklam gelirlerine bağımlı hale gelmesi, medya sahiplerinin başka türden faaliyetlerle de para kazanmaya çalışması, iktidarla ve egemen sınıflarla aralarında bir çıkar ilişkisi kurulmasına neden olmaktadır. Medya ile sermaye sınıfı arasındaki ilişkiler sadece Türkiye’ye özgü değil elbette. *Talihli Amele*, bu çıkar ilişkisini son derece açık bir biçimde sergileyen bir film. Önce Mehmet Ali’den yana bir tavır sergileyen gazete asıl amacına ulaşmış banka ile reklam anlaşması yapınca bu hikayenin peşini bırakır. Artık bankanın yolsuzluklarını halka bildirmeye ihtiyacı yoktur. Reklamcılar ise kitlelerin duygularını ve düşüncelerini yönlendirmeyi çok iyi bilmektedir. Bunun için her tür kavramı, insanı, kişiyi, canlıyı ya da olayı kullanabildiklerini yıllar içinde gözlemledik. Filmde de halkın dikkatini çekeceğini ve ikna edici olacağını düşündükleri Mehmet Ali’yi hem bankanın hem de sakız, iç çamaşırı gibi farklı ürünlerin reklamında kullanırlar. Reklamın başarılı olması kazançlarını garantiler. Bu nedenle Mehmet Ali’nin duygularını ya da kaygılarını önemsemezler. Bir konuşmalarında Mehmet Ali, muhabire “Niye ben?” diye sorar. Muhabirin yanıtı sermaye sınıfı ve medya ile halk arasındaki ilişkiyi özetler: “Görünüşün yüzünden herhalde. İnsan gibi bakmıyorlar ki sana. Düşünür müsün, atan bir yüreğin mi var...”

EKONOMI

Kapitalizm. Kapitalist sistemlerde işçilerin üretimine katıldıkları mal ve hizmetlere ulaşamaması, ücretlerinin insanca bir yaşamı kurmaya yetmemesi, üretimden elde edilen kazancın büyük bir bölümüne küçük bir sermaye sınıfının sahip olması gelir dağılımı eşitsizliğine yol açar. Başka deyişle, toplumun küçük bir azınlığı sürekli zenginleşirken halk kitleleri yoksulluk sarmalında hayatta kalmaya çalışır. Film, sınıflı toplumdaki güç ve çıkar ilişkileri temasını işlemektedir. Filmde bankanın reklam kampanyası için seçtiği slogan 70'li yıllarda CHP genel başkanı Bülent Ecevit'in toprak reformu projesini anlatmak için kullandığı slogandır: "Toprak işleyenin, su kullananın". Buradan yola çıkarak Mehmet Ali'nin inşaatında çalıştığı eve sahip olmasının doğruluğu ifade edilmektedir. Ancak, bu hem ironiktir hem de gerçeği yansıtmamaktadır. İroniktir, çünkü bankanın reklamında kullanılmaktadır. Gerçeği yansıtmamaktadır, çünkü aslında bu sadece reklamdır, gerçekte o apartman dairesini Mehmet Ali'ye vermeyeceklerdir.

Çıkar İlişkileri Kapitalist sistem iktidar sahipleri, sermaye sınıfı ve medya sahipleri arasında çıkar ilişkilerini üretir. Medya, harcamalarını arttırıp reklam gelirlerine bağımlı hale geldikçe reklam veren yani sermaye sınıfı ile doğrudan bir çıkar ilişkisi içine girmiş olur. Aynı şekilde sermaye sınıfı daha çok kazanabilmek için iktidarın desteğine ihtiyaç duyar. İktidar sahipleri ise güçlerini sürdürebilmek için hem sermaye sınıfına hem de medyaya muhtaçtır. Bu çapraz çıkar ilişkileri özellikle medya kuruluşlarının toplumsal görev ve işlevlerini zayıflatmakta ve giderek yok etmektedir. *Talihli Amele*'de reklam alabilmek için sermaye sınıfı ile girdiği mücadele gazetesinin gerçekleri örtbas etmesi ya da en azından gerçekleri halka bildirmemesi ile sonuçlanır. Sermaye sınıfını temsil eden banka ise, gazeteyi susturabilmek ve yaptığı yolsuzluğu örtbas edebilmek için gazeteye reklam verme garantisi sunar.

GÖRÜNÜŞ ve GERÇEK

Aldatmaca. Reklam, tarihin her döneminde ikna etmeyle ilgili bir alan olagelmıştır. Ürünler çoğalıp rekabet arttıkça reklamcılar ikna stratejilerini gerçek, doğru gibi görünen ancak aslında hiç de o nitelikte, değerde, doğrulukta olmayan unsurlar, aldatıcı malumat üzerine inşa etmeye başladılar. Filmde de bunun bir örneğini görmekteyiz. Reklam şirketi, Mehmet Ali'nin bankada hesabı olmadığı, ikramiye çekilişinde bir apartman dairesi kazanmadığı halde öyleymiş gibi bir reklam stratejisi kurar. Reklamcılarının basında, kentteki duvar ilanlarında topluma yayılan bu yalanı söylemekle ilgili bir çekincesi olmadığını da görürüz. Başka deyişle, işler böyle yürümektedir. İşçilerden bazıları bunun yalan olduğunu bilse de kendi kendilerine söylenmenin dışında bir şey gelmez ellerinden. Böylece reklam veren (banka) ve reklam şirketi yalan söyler, medya kuruluşları bu yalanları yayar, halk da bu yalanlara inanmaya gönüllü olur.

KARAKTER ÇÖZÜMLEMESİ

Mehmet Ali Otuzlu yaşlarda inşaat işçisi. Evli, iki çocuğu var. Mehmet Ali, kırsal toplumun bir üyesi. Onu vasıflı işçi yapacak bir eğitim alamamış. Kentteki ilişkilere alışkın değil. Biraz utangaç ve çekingen. Örneğin, reklamdaki kadın oyuncuyu çıplak gördüğü zaman bakmamaya çalışır. Diğer yandan, ailesini geçindirmek için para kazanmak zorundadır. Bu yüzden kendisine her söyleneni itiraz etmeden yapar.

Saf. Mehmet Ali, inşaatla çalışmaya başladığı zaman diğer işçilerin çoğu gibi inşaatla geçirir. Yere serdikleri yataklarında, bitmemiş inşaatın bir odasında hep birlikte uyurlar. Ustabaşı Mehmet Ali'nin ücretinden oda kirasını kestiği zaman bunu normal karşılar. Aslında çevresindeki her şeye yabancıdır. İlk kez kentte bir inşaatla çalışmaktadır. Reklamcılar onu zorlayarak rol yaptırarak zaman da itiraz etmeden söyleneni yapmaya çalışır.

Çalışkan. Mehmet Ali inşaatla işe kabul edildiği zaman canla başla çalışır. Daha çok para kazanmak için duvar örmeyi öğrenmek ister. Diğer işçiler sohbet edip işten kaytarırken o çalışmaya devam eder. Hiç kimseye bir zararı olmayan, saf, dürüst bir adamdır.

Duygusal. Mehmet Ali okuma yazma bilmemektedir. Eşine göndereceği mektubu duvar ustasına yazdırır. Mehmet Ali mektupta çocuklarından, annesinden, eşine olan özleminden söz ettikçe gözleri dolar.

Muhabir Jale Otuzlu yaşlarda bir gazete muhabiri. Jale, biraz aceleci, biraz unutkan ama işinde hevesli, tuttuğunu koparan cinsten bir karakter. Hareketli, canlı, çalışkan, üstlendiği işi becermek için elinden geleni yapan, iyi niyetli, sözünde duran, dürüst bir muhabir. Verilen görevi o kadar sahiplenir ki büyük resmi göremez, Mehmet Ali'nin kullanılmasına aracı olur. Diğer yandan, bunu anladığında işinden istifa edecek kadar da idealisttir.

Becerikli. Mehmet Ali'yi bulup bankanın yalanını ortaya çıkarmak için hevesle haberi sahiplenir. Mehmet Ali'nin eşini ve çocuklarını köyden getirip eve yerleştirir. Mehmet Ali'yi reklamcıların hapsettiği evden kurtarır.

İdealist. Mesleğini severek yapmaktadır ve üstlendiği işi başarmaktadır ama gazete patronunun asıl amacını fark etmez. Banka ile gazete anlaşınca bütün çabası boşa gider. O yine Mehmet Ali'nin ve ailesinin yanındadır. Gazeteden istifa eder, haberini başka gazetelere vermeye çalışır fakat gerçekleri hiçbir gazete yayınlamak istemez.

Mösyö Alber Reklam firması müdürü. Nereden, kimden nasıl yararlanacağını bilen biri. İşini bilir denilebilecek, insanları kullanıp işi bitince onlardan kolayca vazgeçebilecek, kurnaz bir karakter. Emrinde çalışanları da reklam veren kuruluşun sahiplerini de ikna etmesini biliyor. Bu yüzden işinde deneyimli olduğu anlaşılıyor.

Fırsatçı. Alber, kitlelerin nasıl yönlendirileceği, ürünün nasıl pazarlanacağı konusunda tecrübelidir. İşçilerin isteği üzerine reklam ekibinin çektiği hatıra fotoğrafını gördüğü zaman kampanyanın yüzü olarak kullanacakları kişiyi, Mehmet Ali'yi fark eder. Ona göre halkı temsil eden Mehmet Ali reklamın inandırıcı olmasını sağlayacaktır. Mehmet Ali'nin farklı ürünlerin reklamlarında kullanılması fikri de ona aittir.

Gazete yöneticisi Otuzlu yaşlarda. Çıkarıcı bir karakter.

Çıkarıcı. Mehmet Ali'nin hikayesinin takip edilmesi ve yayınlanmasını istemesinin nedeni okuru bilgilendirmek değil satış ve reklam gelirlerini arttırmaktır. Bunu filmin son bölümünde, Mehmet Ali'nin hikayesine artık gazetede yer vermeyeceklerini muhabiri Jale'ye söylerken açıkça ifade eder: "Reklamlarımızı arttırmak için girmedik mi bu maceraya?". Bir gazeteci olarak toplum karşısındaki sorumluluğunu değil gazetenin maddi kazancını önemsemektedir.

Yönetmen Otuzlu yaşlarda reklamcı. Duyarsız bir karakter.

Duyarsız. Yönetmen de Mösyö Alber gibi her şeyi ve herkesi meslek başarısı için kullanabilecek bir karakterdir. Müdürün seçimlerini, Mehmet Ali'nin reklamlarda kullanılma fikrini sorgulamadığı gibi işi gerçekleştirmek için elinden geleni yapar. Mehmet Ali'yi kaçırmamak için evine hapsedmekten çekinmez. Çalışma sırasında ne Mehmet Ali'nin durumunu önemser ne de diğer oyuncuların isteklerini.

Duvar Ustası Otuzlu yaşlarda bir inşaat işçisi. Diğerlerinden birkaç yaş daha büyüktür. Duvar örmekte ustalaşmıştır. Yardımsever bir karakter.

Yardımsever. Mehmet Ali inşaatçı çalışmaya başladığı zaman onun acemiliğini, kimseyi tanımadığını fark eder ve yemeğini onunla paylaşır. Mehmet Ali duvar ustası olmak istediğini söylediğinde ona yardım etmek ve işi öğretmekten çekinmez.

Kaynakça

Kuyucak Esen, Ş. (2006). *Atif Yılmaz İle Röportaj*. adı: **Atif Yılmaz**. K. Özyazıcı (Yay. Haz.) Ankara: Dost Kitabevi Yayınları ve Ankara Sinema Derneği.